

ligefrem Retspolitiet, hvilket ofte sker, og det er jo noget, som der virkelig maa tages Hensyn til. Dernæst maa der tages Hensyn til den Omstændighed, at Købstæderne jo ganske anderledes end Landet ere Samlingsstedet for større Menneskemængder. Der holdes Markeder, der holdes politiske Forsamlinger og Møder, der holdes Foredrag, der er større Trafik af rejsende og meget andet, som let kan give Anledning til Lovovertrædelse, og jeg finder, at det er ubilligt, at Købstæderne selv skulle betale for at holde Orden paa disse Mennesker, som jo ellers slet ikke høre dertil, som ikke bo der, og som de ellers ikke have noget at gøre med. Fremdeles er der ikke Tvivl om, at Lovforslaget især for Købstæderne vil medføre en hel Bunke Ekstraudgifter, og det er derfor ikke urimeligt, om der ræsonneres saaledes, at nu, da der er en Lejlighed til det, bør Købstæderne fritages for den Byrde, som de hidtil have haft gennem Politidgifterne, som jo i Virkeligheden ere Statsudgifter. Og endelig kommer dertil, at naar Landjurisdiktionerne faa gratis baade Ordens- og Retspoliti, naar altsaa Staten betaler for alt Politi ude paa Landet, saa er det ikke mere end rimeligt og billigt, synes jeg, at ogsaa Staten betaler for den samlede Politistyrke i Købstæderne. Mit Ændringsforslag gaar da ud paa, at i de første 5 Aar skal den nuværende Politistyrke, i hvert Fald som Regel, ikke formindskes. Disse 5 Aar skulle betragtes som Forsøgsaar, og gennem dem vil man ad Erfaringens Vej temmelig sikkert komme til, hvor stor en Politistyrke det vil være nødvendigt at holde.

Jeg har saa i Forbindelse hermed endnu stillet et Par smaa Ændringsforslag til § 90. De findes under Nr. 34 og 35. Jeg antager, at det er en ren Inkurie, en Uagtsomhed, at der i § 90, 2det Stykke, staar, af kun i rene Købstadssysler skal Politiet antages og afskediges af Byraadet, medens denne Ret ellers tilkommer Amtsrådene. Jeg har derfor foreslaaet, at i de Sysler, hvor der baade er Købstad og Land, skulle Amtsrådene og Byraadene enes om at antage Politibetjentene, og hvis der ikke opnaas Enighed, skal Justitsministeren være Opmand. Jeg er af egen Erfaring kommen dertil. Jeg nævner som Eksempel den Jurisdiktion, hvis Chef jeg er. Vi have i denne Jurisdiktion en Købstad paa over 6,000 Mennesker med 8 Politibetjente og en Landjurisdiktion paa 3,500 Mennesker med 1 Betjent. Det vilde

nu være ganske urimeligt, om Amtsrådet skulde vælge alle 9 Betjente, uden at Byraadet havde det mindste at sige med om den Ting. Det vilde efter min Formening ikke være retfærdigt og ikke stemme med det Selvstyreseprincip, som ellers er gennemført. Som Forholdene ere her, er det ganske sikkert ogsaa mange andre Steder. Jeg skal derfor anbefale disse to Forslag og de øvrige af mig stillede Forslag til Tingets Velvillie.

Justitsministeren (Alberti). Jeg skal, som den ærede Ordfører og andre ærede Talere have gjort, begynde med et ganske kort Overblik over denne Sags Vej her i dette høje Ting. Ærede Medlemmer ville erindre, at i Fjor forelagde jeg en Række Lovforslag i den Skikkelse, hvori de vare fremgaaede fra den sidst nedsatte Proceskommission, idet jeg udtrykkelig fremhævede, at jeg især gjorde dette for ad denne Vej hurtigst muligt at fremme Arbejdet, og ikke fordi jeg paa alle Punkter var enig i de Resultater, hvortil Proceskommissionen var kommen, det var meget langt fra. Ved denne Lejlighed fremhævede jeg blandt andre Hensyn det hellige, som det vilde være, om det maatte lykkes ved et Samarbejde med det Udvalg, der vilde blive nedsat af dette Ting, paa den ene Side og mig paa den anden Side at naa til et fælles Resultat over hele Linién, saaledes at det Lovforslag, som i sin Tid ved tredie Behandling vilde blive vedtaget her i Tinget, hverken fremtraadte som Folketingets Forslag om Retsplejens Ordning, eller som Ministerens Forslag dertil, men som Folketingets og Ministerens fælles Forslag om Retsplejens Ordning, idet jeg hævdede, at naar det lykkedes at naa til dette Maal, vilde efter min Mening Udsigterne til denne Sags hurtige Gennemførelse være væsentlig større, end de i andet Fald vilde være. Lovforslaget blev henvist til et Udvalg, og det glæder mig at kunne sige ligesom den ærede Ordfører og flere andre af de ærede Talere, at der har været et fortræffeligt Samarbejde mellem Udvalget paa den ene Side og mig paa den anden Side. Der blev af Udvalget stillet Ændringsforslag i Hundredevis, og der blev af mig stillet Ændringsforslag i Hundredevis. Jeg kunde tiltræde mange af Udvalgets Ændringsforslag, og Udvalget kunde tiltræde mange af mine Ændringsforslag. Udvalget kunde endvidere tiltræde mange af sine egne Ændringsforslag, saaledes som de gennem mine Underændringsforslag vare blevne